

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

16346 *Lei 8/2020, do 16 de decembro, pola que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

I

A confluencia de factores de diversa índole, como a caída sostida de prezos percibidos polos agricultores; o aumento da frecuencia dos danos por fenómenos climáticos extremos, en particular nos últimos meses, en que se sucederon, practicamente sen interrupción, fenómenos tan adversos como as encadeadas depresións illadas en niveis altos (DINA) e a borrasca Gloria; as tensións comerciais; a volatilidade das cotizacións das materias primas; o incremento dos custos dos insumos agrarios e gandeiros, como a enerxía; o crecente impulso de exixencias na produción, e a falta de equilibrio na fixación de prezos na cadea alimentaria conduciron a unha situación de crise sen precedentes do sector agrario que obriga os poderes públicos a interviren de maneira urxente.

Por outra banda, o sector agrario é vulnerable polas súas propias características, xa que se trata dun sector moi atomizado, estacionario e cunha elevada rixidez da demanda, pola propia natureza perecedoira da produción, e de maneira paulatina tendeu cara a un desequilibrio estrutural do mercado, alcanzando na actualidade cotas sen precedentes, coa conseguinte perda de tecido produtivo e de emprego no campo.

Ese fenómeno, que é común en países da nosa contorna, propiciou que a Comisión Europea e o Parlamento Europeo, mediante distintas comunicacións, fosen profundando na análise e na identificación dos problemas reais. A todas estas iniciativas sumáronse outras institucións europeas, como o Consello de Ministros de Competitividade e Agricultura ou o Comité Económico e Social, que evidenciaron a gravidade e a extensión global deste problema, e subliñaron a necesidade de que os Estados adopten medidas, ampliando o marco normativo significativamente en tempos recentes, cunha aposta esencial en favor do reequilibrio da cadea, e ampliando notablemente a marxe de acción para os Estados membros. Debe terse en conta que o número e o tamaño dos axentes varían nas distintas etapas da cadea de subministración agrícola e alimentaria. Hai diferenzas no poder de negociación, que se corresponden coa dependencia económica do provedor respecto do comprador, e é probable que conduzan a que os axentes máis grandes impoñan prácticas comerciais desleais aos axentes máis pequenos.

Así, no marco da cadea de subministración agrícola e alimentaria, prodúcese con frecuencia desequilibrios importantes en canto a poder de negociación entre provedores e compradores de produtos agrícolas e alimentarios. Estes desequilibrios no poder de negociación é probable que conduzan a prácticas comerciais desleais, se os socios comerciais de maior tamaño e poder tratan de impor determinadas prácticas ou disposicións contractuais que lles benefician en relación cunha transacción de venda. Estas prácticas poden, por exemplo, apartarse en gran medida das boas condutas comerciais, ser contrarias á boa fe e a un trato xusto e ser impostas de maneira unilateral por unha das partes á outra; ou impor unha transferencia desproporcionada e inxustificada

de risco económico dunha das partes á outra; ou impor un desequilibrio importante de dereitos e obrigacións a unha das partes.

Como consecuencia de todo o anteriormente exposto, o Goberno aprobou o Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación, que tras a súa validación polo Congreso dos Deputados foi tramitado como proxecto de lei.

II

As circunstancias descritas obrigan os poderes públicos a que adopten medidas enfocadas a mellorar a rendibilidade das explotacións agrarias. Cabe destacar, pola súa inmediatez, aquelas que mitiguen as dificultades extremas en que se sitúa unha boa parte do sector dedicado á produción primaria. Trátase de actuacións de carácter urxente e de todo punto inaprazable, que teñen como finalidade evitar o abandono das explotacións agrarias e asegurar na medida do posible unha repartición equitativa dos custos sociais, ambientais, de competitividade e de sustentabilidade, que se localizan de modo agravado nos operadores que dedican os seus esforzos ao sector primario e, moi especialmente, aos elos menos protexidos e máis vulnerables, que permitan o mantemento e doten de estabilidade as explotacións agrarias.

Por ese motivo, a presente lei incorpora un conxunto sistemático de medidas concretas e con efectos tanxibles que reduzan os factores prexudiciais e garantan o nivel de vida, destinadas a mellorar a posición negociadora, a equidade das relacións e a xusta repartición dos custos xerais do sector primario.

Como elemento primordial, introdúcense unicamente medidas regulatorias puntuais no ámbito da cadea alimentaria cuxa adopción se considera inaprazable polos motivos sinalados. Anticípase á futura reforma en profundidade, que se previu acometer máis adiante, da Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria, para incorporar nese momento na dita regulación o disposto na Directiva (UE) 2019/633 do Parlamento Europeo e do Consello, do 17 de abril de 2019, relativa ás prácticas comerciais desleais nas relacións entre empresas na cadea de subministración agrícola e alimentaria, a cal se emprenderá sen demora, asegurando a participación pública, en especial, de todos os axentes sociais que interveñen na cadea alimentaria, así como de institucións públicas e privadas. A pesar de que a lei funcionou, existen elementos que agora requiren de medidas urxentes para asegurar a súa plena eficacia.

A actividade dos poderes públicos ten que partir dun enfoque diferenciado con respecto doutros subsectores económicos, de modo que se asegure un correcto funcionamento que parta da necesaria garantía da cadea de valor, que poida ser sustentable para todos os operadores, mellorando tamén a posición dos consumidores e usuarios.

A principal novidade no ámbito da cadea alimentaria consiste en obrigar a que cada operador lle aboe ao inmediatamente anterior un prezo igual ou superior ao custo de produción de tal produto en que incorrese o dito operador, de modo que se preserve ese valor agregado crecente que fundamenta un dos eixes vertebradores da acción pública neste sector, que contribúa a aumentar a súa competitividade global a través do valor engadido e que, en último termo, reverta en beneficio de toda a sociedade. Así mesmo, prevense que o operador que realice a venda final do produto ao consumidor poida repercutir a algún dos operadores anteriores o risco empresarial derivado da súa política comercial en materia de prezos ofertados ao público.

Tamén se prevé como novidade destacada a inclusión do custo de produción no prezo como elemento mínimo dos contratos. No texto orixinario da lei tense en conta, na composición do prezo, o conxunto de factores obxectivos, verificables e non manipulables que deben ser expresamente establecidos no contrato, aínda que non inclúe expresamente un factor que se considera esencial para a súa determinación, como é o custo de produción.

Co fin de asegurar o cumprimento desas premisas, a norma incorpora unha lista exemplificativa de elementos que considerar para as explotacións agrarias, tales como

sementes, fertilizantes, pesticidas, enerxía ou maquinaria, e índices que, entre outros, se poidan empregar para asegurar esa obxectividade na súa determinación, como os publicados polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación. Esta medida resulta de capital importancia, pois permite pechar o círculo da cadea de valor, xa que a súa libre determinación conforme as regras de mercado permite cohonestar a libre formación da vontade e a autorregulación de oferta e demanda co aseguramento de que eses custos efectivos de produción –que ademais se deberán cubrir co prezo e aparecer así no contrato– non se destrúen en estadios sucesivos da cadea.

Neste punto, introdúcense precisións co fin de impedir que na dita determinación do custo se introduzan factores que o distorzan, como as referencias circulares, é dicir, as que se obteñen de prezos participados por outros operadores ou polo propio operador.

Doutra banda, cabe destacar a nova existencia de que as actividades promocionais que se realicen no ámbito de aplicación da lei da cadea se despreguen nun marco equitativo de obrigacións e dereitos, entre os cales cabe destacar que se basee no acordo e na liberdade de pactos, para os que se establecen uns contidos mínimos; o interese mutuo; e a flexibilidade para adaptarse ás circunstancias particulares dos distintos operadores, sen que se poidan realizar actividades promocionais entre eles que induzan a erro sobre o prezo e a imaxe dos produtos, co fin de evitar que se prexudique a percepción na cadea sobre a calidade ou o valor dos produtos, banalizando unha actividade esencial para a economía e a sociedade.

Debe destacarse, para os efectos de axustar o seu correcto encaixe no ordenamento, que se trata dunha medida sectorial encamiñada á protección desde outra perspectiva da cadea de valor no sector agroalimentario e que non se dirixe aos consumidores, para os efectos da súa clara diferenciación con outras normas sectoriais, que se aplicarán sen prexuízo desta nova previsión normativa que, polo demais, xa se encontraba recollida como *soft law* no Código de boas prácticas mercantís na contratación alimentaria.

Así mesmo, adiantándose á existencia da actual normativa europea na materia, prevese a publicidade das infraccións graves e moi graves, con fins disuasorios pero tamén punitivos, posto que o elemento reputacional é esencial no sector e é procedente, conforme indica o lexislador europeo, que o público teña coñecemento dos operadores que foron obxecto de sanción por parte das autoridades competentes. Co fin de asegurar o pleno respecto dos dereitos dos administrados e encontrar unha solución ponderada, a norma restrinxe esta publicidade ás que adquirisen firmeza na vía administrativa ou, no caso de interperse recurso contencioso-administrativo, na vía xudicial. No caso das sancións que impoña a Administración xeral do Estado, esta publicidade darase por medio da páxina web do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.

Doutra banda, a norma inclúe unha modificación concreta que afecta a fiscalidade destas actividades nun elemento moi sensible e dunha importancia capital para o sector.

Existe unha xeneralizada preocupación polo actual tratamento fiscal das axudas á incorporación de mozos á actividade agraria, unha das liñas esenciais da política de renovación do sector primario e un dos eixes sobre os cales versará a nova política agrícola común (PAC), en canto á súa imputación temporal. O cambio de cualificación fiscal das subvencións á incorporación de mozos agricultores, derivadas do Marco nacional de desenvolvemento rural, dificultou que poida acceder a estas unha parte dos agricultores, o que desincentivou estas medidas, esenciais no proceso de renovación do proceso produtivo. Mentres no Marco nacional do período 2007-2013 se recollían as axudas á instalación de mozos agricultores como medidas destinadas a investimentos e a gastos de instalación, o Marco nacional 2014-2020 condiciónaas directamente ao desenvolvemento dun plan empresarial. En consecuencia, fiscalmente pasaron de considerarse subvencións de capital a subvencións correntes como axuda á renda, o que obriga o perceptor a que teña que sufragar a totalidade do imposto no primeiro momento, sen posibilidade de fraccionamento do pagamento ao longo do período cuadrienal de percepción.

Por conseguinte, en moitos casos liquídanse os impostos dunha axuda aínda non percibida, o que pode desincentivar precisamente a aposta pola remuda xeracional a través desta medida. En consecuencia, adáptase a normativa do imposto sobre a renda

das persoas físicas (IRPF) para permitir neste suposto, do mesmo xeito que xa sucede noutros análogos, tributar en varios exercicios. Esta reforma é de grande importancia e responde a unha demanda tradicional do sector, dado que a incorporación de mozos é unha das liñas esenciais da política de renovación do sector primario e un dos eixes da nova PAC. Os seus efectos son moi relevantes e, non obstante, ten custo cero para as arcas públicas, pois permite o pagamento do imposto ao longo das anualidades de execución das axudas, sen diminuír o volume final de ingresos públicos pero acomodándoo ao marco temporal en que se recibe a axuda.

Así mesmo, a presente lei introduce importantes medidas en materia de emprego neste ámbito de actividade, de maneira que se se faga fronte ás especiais circunstancias en que se desenvolve o mercado de traballo no campo.

Trátase de establecer medidas de protección dos traballadores eventuais afectados polo descenso de actividade, provocado polos cambios progresivamente perentorios na estrutura produtiva do país e, por outra banda, medidas de apoio aos empresarios agrarios, co fin de impedir que os efectos derivados da perda de rendibilidade poidan redundar nunha perda acelerada do emprego na agricultura e de sustentabilidade financeira das explotacións.

En relación coa protección por desemprego, regúlase nesta norma unha medida de carácter social, que ten como destinatarios os traballadores eventuais agrarios residentes nas comunidades autónomas de Andalucía e Estremadura afectados polo descenso de actividade provocado por diversas circunstancias, mediante a redución a vinte do número de xornadas necesarias para o acceso ao subsidio por desemprego establecido no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, polo que se regula o subsidio por desemprego en favor dos traballadores eventuais incluídos no réxime especial agrario da Seguridade Social, así como á renda agraria regulada polo Real decreto 426/2003, do 11 de abril, para paliar así os efectos negativos da situación descrita na protección social dun colectivo vulnerable de persoas traballadoras.

A medida, de carácter excepcional, xustifícase porque, ademais do conxunto de circunstancias que afectan o sector agrario, no caso das comunidades autónomas de Andalucía e Estremadura, e de acordo cos datos proporcionados polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación, se constatou un importante descenso da produción do oliveiral, o que, unido ás dificultades que supuxeron os aranceis impostos polos Estados Unidos a este sector, repercutiu nunha correlativa diminución do emprego dos traballadores eventuais agrarios das ditas comunidades autónomas, polo que se considera que se cumpren as condicións para regular a redución do número mínimo de xornadas necesarias para acceder ao subsidio por desemprego previsto no Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, así como á renda agraria regulada polo Real decreto 426/2003, do 11 de abril.

Ademais, recupérase para o ano 2020 a medida de conversión de contratos temporais de traballadores eventuais agrarios en contratos indefinidos, que inclúe os traballadores fixos discontinuos, establecida no artigo 7 do Real decreto lei 8/2019, do 8 de marzo, de medidas urxentes de protección social e de loita contra a precariedade laboral na xornada de traballo. Desta maneira, posibilitáselles ás empresas que transformen contratos temporais con traballadores pertencentes ao sistema especial de traballadores por conta allea agrarios do réxime xeral da Seguridade Social, incluídos os fixos discontinuos, de maneira inmediata ao bonificarse a cota empresarial por continxencias comúns, distinguíndose a súa contía en función do encadramento do traballador e da modalidade de cotización –mensual ou por xornadas reais traballadas–. Ademais, co obxectivo de introducir medidas positivas para reducir a fenda de xénero, establécense contías incrementadas no caso da conversión de contratos de mulleres traballadoras. A través deste incentivo búscase promocionar a contratación estable no sector, reducindo un volume de precariedade que alcanzou niveis insustentables desde a perspectiva social e promovendo a estabilidade no emprego como principio reitor do noso ordenamento laboral.

Por último, modifícase o punto 1.a) do artigo 19 da Lei 23/2015, do 21 xullo, ordenadora do Sistema de Inspección de Traballo e Seguridade Social, que delimita o ámbito de actuación desta. O teor literal do dito punto determina a exclusión do ámbito de actuación da

Inspección de Traballo e Seguridade Social respecto dos aloxamentos e locais de descanso situados fóra dos centros de traballo ou lugares onde se executa a actividade laboral.

Independentemente do carácter obrigatorio ou non da posta á disposición dos ditos lugares por parte das empresas (sexa vía convencional, contractual ou legal), unha vez que os aloxamentos son postos á disposición das persoas traballadoras, estes pasan a constituír un elemento da relación laboral, polo que resulta imprescindible que reúnan as adecuadas condicións de hixiene, salubridade e habitabilidade, de acordo co deber de protección que o artigo 14.2 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, lle atribúe ao empresario.

Así mesmo, a orde anual pola que se regula a xestión colectiva de contratacións en orixe (para o ano 2020 a Orde TMS/1277/2019, do 23 de decembro) inclúe entre as obrigacións empresariais «a posta á disposición do traballador dun aloxamento adecuado durante a vixencia do contrato de traballo que reúna as condicións previstas na normativa en vigor, e deberá quedar garantida, en todo caso, a habitabilidade e hixiene adecuadas do aloxamento». Ademais, a propia orde establece no seu anexo IX, para o caso do sector agrícola, as condicións mínimas dos aloxamentos de tempada e campaña.

Polo exposto, ao lle corresponder á Inspección de Traballo e Seguridade Social, como servizo público, a vixilancia e a exigencia do cumprimento da normativa legal e convencional da orde social, e dentro dela a de seguridade e saúde laboral, e de conformidade co establecido no artigo 9 da Lei 31/1995, do 8 de novembro, de prevención de riscos laborais, así como nos artigos 1.2 e 12 da Lei ordenadora do Sistema de Inspección de Traballo e Seguridade Social, resulta necesario incluír dentro do seu ámbito de actuación locais, vivendas ou outros lugares habilitados, aínda cando non se encontren nas empresas, centros e lugares de traballo en que se execute a prestación laboral, en que residan, se aloxen ou poidan permanecer os traballadores por razón do seu traballo durante os períodos de descanso, e fosen postos á disposición polo empresario, en cumprimento dunha obrigaón prevista nunha norma legal, convenio colectivo ou contrato de traballo. Pola aplicación do artigo 18.2 da Constitución española e do artigo 13.1 da Lei 23/2015, do 21 de xullo, tamén nestes novos ámbitos de actuación suxeitos a inspección, cando coincidan co domicilio dos traballadores, resultará exigible a obtención do seu consentimento expreso ou, na súa falta, da oportuna autorización xudicial.

III

Por todo o anterior, a presente lei configúrase de acordo cos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade e seguridade xurídica recollidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. Así mesmo, resulta proporcional e transparente porque esta modificación é compatible co contido da directiva que no futuro teña que ser trasposta en materia de cadea alimentaria e, ao ser de mínimos, introduce só nos elementos necesarios o contido adicional que se considera procedente para a salvagarda do interese público, e igualmente garántese o principio de seguridade xurídica ao asegurar un correcto encaixe do conxunto de medidas. Finalmente, o principio de eficiencia considérase cumprido tendo en conta que non se impoñen novas cargas administrativas que non sexan imprescindibles fronte á regulación actual.

IV

En canto aos títulos competenciais que amparan esta lei, o artigo primeiro dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica. Exceptúanse do anterior os modificandos un a tres, relativos ao título II, e a disposición transitoria única da presente lei, que se amparan nas regras 6.ª e 8.ª do artigo 149.1, que lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva sobre lexislación mercantil e lexislación civil.

O artigo segundo dítase ao abeiro do disposto na regra 14.ª do artigo 149.1 da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

O artigo terceiro dítase ao abeiro da habilitación contida na regra 17.ª do artigo 149.1 da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

O artigo cuarto dítase ao abeiro da habilitación contida na regra 7.ª do artigo 149.1 da Constitución española, pola que se lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas.

O artigo quinto dítase conxuntamente ao abeiro das regras 7.ª e 17.ª do artigo 149.1 da Constitución española, polas que se lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas, e a competencia sobre lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria.*

A Lei 12/2013, do 2 de agosto, de medidas para mellorar o funcionamento da cadea alimentaria, queda modificada como segue:

Un. A alínea c) do número 1 do artigo 9 queda redactada como segue e engádese unha nova alínea j):

«c) Prezo do contrato alimentario, con expresa indicación de todos os pagamentos, incluídos os descontos aplicables, que se determinará en contía fixa ou variable. Neste último caso, determinarase en función unicamente de factores obxectivos, verificables, non manipulables e expresamente establecidos no contrato. En ningún caso se utilizarán factores que fagan referencia a prezos participados por outros operadores ou polo propio operador. Os factores que se empregarán poderán ser, entre outros, a evolución da situación do mercado, o volume entregado e a calidade ou composición do produto. En todo caso, un dos factores deberá ser o custo efectivo de produción do produto obxecto do contrato, calculado tendo en conta os custos de produción do operador en que efectivamente se incorrese, custos asumidos ou similares. No caso das explotacións agrarias, teranse en conta factores tales como as sementes e plantas de viveiro, fertilizantes, pesticidas, combustibles e enerxía, maquinaria, reparacións, custos de rega, alimentos para os animais, gastos veterinarios, traballos contratados ou man de obra asalariada. Entenderase por factores obxectivos aqueles que sexan imparciais, fixados con independencia das partes e que teñan como referencia datos de consulta pública. No caso das explotacións agrarias, estes serán tales como os datos relativos aos custos efectivos das explotacións publicados polo Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.»

«j) Indicación expresa de que o prezo pactado entre o produtor primario agrario, gandeiro, pesqueiro ou forestal ou unha agrupación destes e o seu primeiro comprador cobre o custo efectivo de produción.»

Dous. Engádese un novo artigo 12 bis co seguinte contido:

«Artigo 12 bis. *Actividades promocionais.*

No ámbito de aplicación desta lei:

1. O lanzamento e o desenvolvemento de promocións deberán realizarse baseándose nos principios de:

- a) acordo e liberdade de pactos;
- b) interese mutuo; e

c) flexibilidade para adaptarse ás circunstancias particulares dos distintos operadores.

2. Os pactos sobre promocións comerciais respectaranse na súa natureza e integridade. Os ditos pactos, que deberán contar co acordo explícito de ambas as partes, recollerán os aspectos que definen a promoción: os prazos (datas de inicio e finalización), os prezos de cesión, os volumes e aqueloutras cuestións que sexan de interese, así como tamén os aspectos da promoción relativos ao procedemento, o tipo, o desenvolvemento, a cobertura xeográfica e a avaliación do resultado desta.

3. Non se realizarán actividades promocionais que induzan a erro sobre o prezo e a imaxe dos produtos ou que prexudiquen a percepción na cadea sobre a calidade ou o valor dos produtos.»

Tres. Engádesse un novo artigo 12 ter co seguinte contido:

«Artigo 12 ter. *Destrución de valor na cadea.*

Co fin de evitar a destrución do valor na cadea alimentaria, cada operador desta deberalle pagar ao operador inmediatamente anterior un prezo igual ou superior ao custo efectivo de produción de tal produto en que efectivamente incorrese ou asumise o dito operador. A acreditación realizarase conforme os medios de proba admitidos en dereito.

O operador que realice a venda final do produto ao consumidor en ningún caso poderá repercutir a ningún dos operadores anteriores o seu risco empresarial derivado da súa política comercial en materia de prezos ofertados ao público.»

Catro. O artigo 23 queda modificado como segue:

1. O artigo 23.1.a) queda sen contido.
2. As alíneas b) e e) do artigo 23.1 quedan redactadas como segue:

«b) Non incluír os aspectos que, como mínimo, deben conter os contratos alimentarios, sen prexuízo das condutas que se incardinen no número 2.»

«e) Realizar modificacións das condicións contractuais que non estean expresamente pactadas polas partes, sen prexuízo das condutas que se incardinen no número 2.»

3. Engádesse un parágrafo ao artigo 23.2 co seguinte contido:

«Do mesmo xeito, será infracción grave: non formalizar por escrito os contratos alimentarios a que se refire esta lei; non incorporar no contrato alimentario o prezo recollido no artigo 9.1.c); realizar modificacións do prezo incluído no contrato que non estean expresamente pactadas polas partes; a destrución de valor na cadea alimentaria conforme o artigo 12 ter e realizar actividades promocionais que induzan a erro sobre o prezo e a imaxe dos produtos conforme o artigo 12 bis.»

4. Presúmese, salvo proba en contrario, que son autores das infraccións tipificadas na alínea b) do número 1 e nos dous primeiros incisos do parágrafo terceiro do número 2 deste artigo, relativos a non formalizar por escrito os contratos alimentarios e non incorporar no contrato alimentario o prezo recollido no artigo 9.1.c), os operadores que non teñan a condición de peme, os que non teñan a condición de produtor primario agrario, gandeiro, pesqueiro ou forestal ou agrupación destes, e os operadores respecto dos cales o outro operador que intervéñ na relación se encontre en situación de dependencia económica, cando calquera deles se relacione con outros operadores que teñan a condición de peme ou de produtor primario ou agrupación destes, ou se encontre en situación de dependencia económica.

Cinco. O artigo 24.2 queda sen contido.

Seis. Engádesse un novo artigo 24 bis co seguinte contido:

«Artigo 24 bis. *Publicidade das resolucións sancionadoras en materia de contratación alimentaria.*

1. A Administración pública competente para a imposición da sancións publicará de forma periódica as resolucións sancionadoras impostas por infraccións graves e moi graves en materia de contratación alimentaria que adquirisen firmeza na vía administrativa ou, en caso de interperse recurso contencioso-administrativo, na vía xudicial. No caso das sancións que impoña a Administración xeral do Estado, esta publicidade darase por medio da páxina web do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.

2. A publicidade activa e o acceso á información pública regulados polo título I da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, así como as obrigacións de publicidade activa establecidas pola lexislación autonómica, someteranse, cando a información conteña datos persoais, ao disposto nos artigos 5.3 e 15 da referida lei, así como na Lei orgánica 3/2018, do 5 de decembro, de protección de datos persoais e garantía dos dereitos dixitais.»

Sete. Engádesse un novo parágrafo á disposición adicional quinta co seguinte contido:

«En todo caso, serán de aplicación a tal sector as exixencias previstas no artigo 9.1.c) e j) e no artigo 12 ter desta lei.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.*

A Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, modifícase como segue:

Un. A alínea b) do número 1 do artigo 14 queda redactada da seguinte forma:

«b) Os rendementos de actividades económicas imputaranse conforme o disposto na normativa reguladora do imposto sobre sociedades, sen prexuízo das especialidades que regulamentariamente se poidan establecer.

Non obstante, as axudas públicas para a primeira instalación de mozos agricultores previstas no Marco nacional de desenvolvemento rural de España poderán imputarse por cuartas partes, no período impositivo en que se obteñan e nos tres seguintes.»

Dous. Modifícase a alínea c) e engádesse unha alínea l) no número 2 do artigo 14, que quedan redactadas da seguinte forma:

«c) As ganancias patrimoniais derivadas de axudas públicas imputaranse ao período impositivo en que teña lugar o seu cobramento, sen prexuízo das opcións previstas nas alíneas g), i), j) e l) deste número.»

«l) As axudas públicas para a primeira instalación de mozos agricultores previstas no Marco nacional de desenvolvemento rural de España que se destinen á adquisición dunha participación no capital de empresas agrícolas societarias poderán imputarse por cuartas partes, no período impositivo en que se obteñan e nos tres seguintes.»

Artigo terceiro. *Redución do número mínimo de xornadas reais cotizadas para acceder ao subsidio por desemprego ou á renda agraria a favor dos traballadores eventuais agrarios residentes no territorio das comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura.*

1. Os traballadores agrarios por conta allea de carácter eventual que, na data de entrada en vigor do Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación, estean incluídos no sistema especial para traballadores por conta allea agrarios da Seguridade Social e, na dita data, residan no territorio das comunidades autónomas de Andalucía e Extremadura poderán ser beneficiarios do subsidio por desemprego que regula o Real decreto 5/1997, do 10 xaneiro, ou da renda agraria, regulada polo Real decreto 426/2003, do 11 de abril, aínda cando non teñan cuberto no citado sistema da Seguridade Social o número mínimo de xornadas reais cotizadas establecido no artigo 2.1.c) ou no artigo 2.1.d) dos citados reais decretos, respectivamente, sempre que teñan cuberto no dito sistema especial un mínimo de 20 xornadas reais cotizadas nos doce meses naturais inmediatamente anteriores á situación de desemprego, e reúnan o resto dos requisitos exixidos no artigo 288 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro, e nos citados reais decretos.

2. Cando se aplique o previsto no número 1 deste artigo, considerarase acreditado un número de 35 xornadas reais cotizadas para os efectos do establecido:

- a) No artigo 5.1.a) do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro.
- b) Nos artigos 4.1 e 5.1.a) do Real decreto 426/2003, do 11 de abril.

3. Nas solicitudes que se presenten a partir da entrada en vigor do Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación, no ámbito territorial indicado no número 1 deste artigo, observarase o seguinte:

- a) Para aplicar a disposición transitoria primeira do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, deberase completar un número mínimo de 20 xornadas reais, cotizadas, na forma prevista na dita disposición.
- b) Para aplicar a disposición transitoria segunda do Real decreto 5/1997, do 10 de xaneiro, cando se acredite un número igual ou superior a 20 xornadas cotizadas, considerarase acreditado un número de 35 xornadas cotizadas.

Artigo cuarto. *Conversión de contratos eventuais de traballadores agrarios en contratos indefinidos ou contratos fixos-descontinuos.*

1. As empresas que ocupen traballadores encadrados no sistema especial para traballadores por conta allea agrarios establecido no réxime xeral da Seguridade Social que transformen, antes do 1 de xaneiro de 2021, os contratos de traballo de duración temporal subscritos con eses traballadores, calquera que sexa a data da súa subscrición, en contratos de duración indefinida, incluídos os contratos fixos-descontinuos, terán dereito ás seguintes bonificacións na cota empresarial por contingencias comúns á Seguridade Social, durante os dous anos seguintes á transformación do contrato:

- a) Se o contrato se refire a traballadores encadrados no grupo 1 de cotización, con cotización por bases mensuais, e que teñan unha base de cotización mensual inferior a 1.800 euros, a bonificación será de 40 euros/mes (480 euros/ano). No caso de traballadoras, as ditas bonificacións serán de 53,33 euros/mes (640 euros/ano).
- b) Se o contrato se refire a traballadores encadrados no grupo 1 de cotización que coticen por xornadas reais traballadas e cuxa base de cotización diaria sexa inferior a 81 euros, a bonificación será de 2 euros/día. No caso de traballadoras, as bonificacións serán de 2,66 euros/día.

c) Se o contrato se refire a traballadores encadrados nalgún dos grupos de cotización entre o 2 e o 11, que teñan unha base de cotización mensual inferior a 1.800 euros ou unha base diaria inferior a 81,82 euros, a bonificación corresponderase coa contía necesaria para que a cota resultante por contingencias comúns non supere 4,63 euros/mes, ou 4,30 euros por xornada real traballada. No caso de traballadoras, a bonificación corresponderase coa contía necesaria para que a cota resultante por contingencias comúns non supere 63,09 euros/mes, ou 2,87 euros por xornada real traballada.

2. As bonificacións previstas no número 1 non serán de aplicación durante as situacións de incapacidade temporal, risco durante o embarazo e risco durante a lactación natural, así como de nacemento e coidado do menor causadas durante a situación de actividade a que se refire o artigo 5.7 do Real decreto lei 28/2018, do 28 de decembro, na redacción dada polo artigo 5 do Real decreto lei 8/2019, do 8 de marzo, de medidas urxentes de protección social e de loita contra a precariedade laboral na xornada de traballo.

3. Para a aplicación deste incentivo, a empresa deberá manter no emprego o traballador contratado polo menos tres anos desde a data de transformación do contrato.

No caso de incumprimento desta obrigaición, deberase proceder ao reintegro do incentivo.

Non se considerará incumplida a obrigaición de mantemento do emprego anterior cando o contrato de traballo se extinga por causas obxectivas ou por despedimento disciplinario cando un ou outro sexa declarado ou recoñecido como procedente, nin as extincións causadas por dimisión, morte, xubilación ou incapacidade permanente total, absoluta ou grande invalidez dos traballadores.

4. No non establecido nesta disposición serán de aplicación as previsións contidas na sección I do capítulo I da Lei 43/2006, do 29 de decembro, para a mellora do crecemento e do emprego, salvo o establecido no seu artigo 2.7.

Artigo quinto. *Modificación da Lei 23/2015, do 21 de xullo, ordenadora do Sistema de Inspección de Traballo e Seguridade Social.*

A alínea a) do número 1 do artigo 19 da Lei 23/2015, do 21 de xullo, ordenadora do Sistema de Inspección de Traballo e Seguridade Social, quedará redactada da seguinte maneira:

«a) As empresas, os centros de traballo e, en xeral, os lugares de traballo en que se execute a prestación laboral, aínda cando estean directamente rexidos ou xestionados polas administracións públicas ou por entidades de dereito público con personalidade xurídica propia vinculadas ou dependentes de calquera delas, con suxeición, neste último caso, ao previsto na normativa que regula a dita actuación nas administracións públicas. A actuación da Inspección de Traballo poderase exercer tamén en locais, vivendas ou noutros lugares habilitados, aínda cando non se encontren nas empresas, centros e lugares de traballo en que se execute a prestación laboral, en que residan, se aloxen ou poidan permanecer os traballadores por razón do seu traballo durante os períodos de descanso, e fosen postos á súa disposición polo empresario, en cumprimento dunha obrigaición prevista nunha norma legal, convenio colectivo ou contrato de traballo.»

Disposición adicional única. *Informe do Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación.*

Ao ano da súa entrada en vigor, o Ministerio de Agricultura, Pesca e Alimentación presentaralle un informe á Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos en que se analizarán os resultados da aplicación das medidas recollidas no Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación. En particular, este informe detallará o impacto das ditas medidas sobre o sector agroalimentario español e sobre os consumidores, atendendo á evolución que se produciu do sistema de fixación de prezos e dos prezos finais dos produtos agroalimentarios.

Disposición transitoria única. *Contratos preexistentes.*

Os contratos alimentarios en vigor, incluídas as súas prórrogas e novacións, no momento de entrada en vigor do Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación, manterán a súa validez, aínda que terán que adaptarse naquilo en que non se axusten ao disposto nesta norma no prazo de seis meses desde a súa entrada en vigor.

Disposición derogatoria única.

Queda derogado o Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

O artigo primeiro dítase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica. Exceptúanse do anterior os modificandos un a tres, relativos ao título II, e a disposición transitoria única da presente lei, que se amparan nas regras 6.ª e 8.ª do artigo 149.1, que lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva sobre lexislación mercantil e lexislación civil.

O artigo segundo dítase ao abeiro do disposto na regra 14.ª do artigo 149.1 da Constitución, que lle atribúe ao Estado competencia exclusiva en materia de facenda xeral.

O artigo terceiro dítase ao abeiro da habilitación contida na regra 17.ª do artigo 149.1 da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

O artigo cuarto dítase ao abeiro da habilitación contida na regra 7.ª do artigo 149.1 da Constitución española, pola que se lle atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas.

O artigo quinto dítase conxuntamente ao abeiro das regras 7.ª e 17.ª do artigo 149.1 da Constitución española, polas que se lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas, e a competencia sobre lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor e efectos.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

O artigo segundo producirá efectos desde o 1 de xaneiro de 2020.

O disposto no artigo terceiro será de aplicación ás solicitudes presentadas a partir da data de entrada en vigor do Real decreto lei 5/2020, do 25 de febreiro, polo que se adoptan determinadas medidas urxentes en materia de agricultura e alimentación, e ata o 31 de decembro de 2020, inclusive.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 16 de decembro de 2020

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN